Mânia și Seninătatea

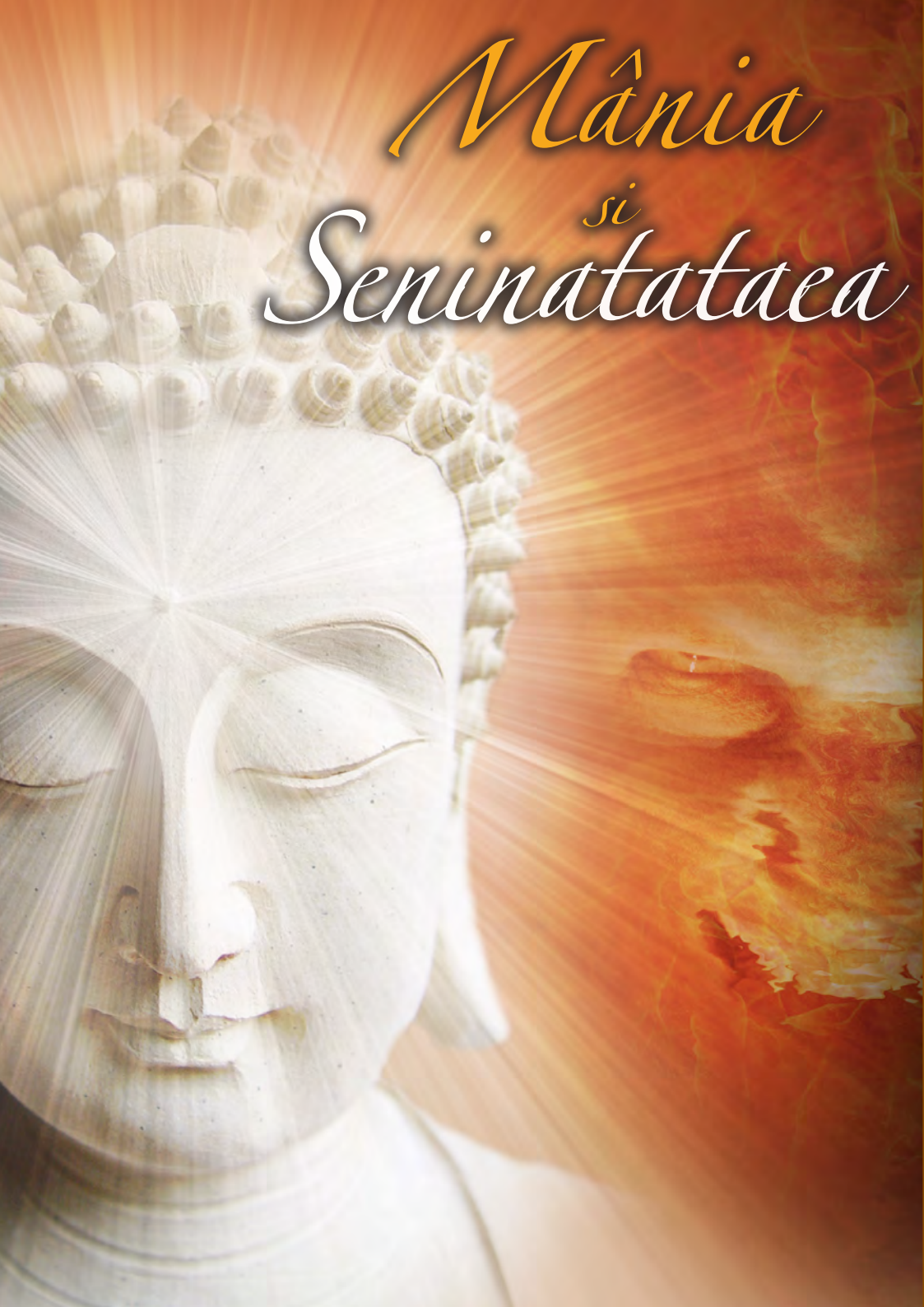

Mânia
si
Seninatatea

ASOCIATIA GEOFILOSOFICA DE STUDII
ANTROPOLOGICE SI CULTURALE

Fără nicio îndoială că, dintre cele șapte păcate capitale pe care orice homuncul le poartă în interior, ies în evidență, din cauza ferocității, cinismului și barbariei lor, următoarele: Mânia, Orgoliul și Desfrâul. Am putea spune, fără teama de a ne înșela, că în mod normal ființa umană este manipulată zilnic, de-a lungul vieții sale, de aceste trei furii.

Aceasta le convertește, așadar, în surse de energie malefică pentru celelalte defecte ce constituie psihologia atrofiată a lui homo sapiens sapiens.

Să ne ocupăm astăzi de Mânie. Acest agregat psihologic a fost, de-a lungul istoriei umanității, protagonistul unor adevărate catastrofe în toate mediile, fără a ține cont de epoci, latitudini, limbi, sau de rasele care au existat pe această planetă.

Am spune, apelând la Scripturi, că prima manifestare a Mâniei dezlănțuite, despre care avem cunoștință, o găsim în moartea lui Abel, din mâinile lui Cain biblic. Se spune că acesta din urmă și-a ucis propriul frate cu o mandibulă de măgar, cu scopul de a-l scoate din joc pe aparentul său rival în ochii lui Dumnezeu. Știm deja că Abel reprezintă, din punct de vedere gnostic, Esența umană, iar Cain simbolizează mintea; de aceea Abel era agricultor și păstor, iar Cain era vânător.

Nu există îndoială că Esenței spirituale îi place agricultura celestă – sau Alchimia – și îi place să-și păstorească oile, să împartă drumul cu alte suflete. În schimb, Cain este mintea, care întotdeauna a vânat bunuri materiale sau spirituale, poziții, posesiuni, bogății etc. etc. etc. Mintea a fost întotdeauna alegorizată printr-un măgar și din acest motiv

instrumentul utilizat de Cain este tocmai o mandibulă a acestui animal.

Biblia ne spune că începând de atunci s-a dezlănțuit răul asupra Creației, iar acest lucru este incontestabil. Însă ceea ce nu știu pseudo-exegeții Scripturilor sacre este că Adam și Eva biblici sunt o replică în miniatură a tuturor bărbaților și femeilor ce populau Pământul în vremurile primelor trei Rase ale antropogenezei menționate de civilizațiile antice.

Independent de tot ceea ce privește căderea angelică și pierderea tuturor valorilor superioare cu care a fost dotată creatura umană în acele vremuri, apariția Egoului animalic, cu toată pluralitatea sa, a început să intensifice pretutindeni, pe toată fața Pământului, războaiele și luptele pe care istoria le-a înregistrat din vremuri îndepărtate, cu obișnuitele consecințe materiale, morale și psihice care s-au cunoscut. Această evoluție istorică a condus până în prezent la această Eră a Tenebrelor, pe care hindușii o numesc corect Kali-Yuga sau Vârsta de Fier.

Cert este că Mânia acționează, de exemplu în minte, întotdeauna provocând machiavelisme de tot felul: fie planificând morți în onoarea „patriotismului", fie creând arsenale cu scopul de a fi pregătiți pentru „orice eventualitate". Nu există îndoială asupra faptului că frica (alt agregat psihic) și căutarea siguranței îi conduc pe domnii războiului la dezlănțuirea conflagrațiilor mondiale, așa cum au fost războaiele punice din Roma antică, războaiele lui Hanibal, războaiele Imperiului Roman, războaiele lui Ginghis Han, războaiele medievale, Revoluția Franceză, Revoluția Bolșevică, Revoluția Mexicană, Primul Război Mondial, al Doilea Război Mondial și deja se vorbește despre posibilitatea unui al Treilea Război Mondial, după care, după spusele

lui Einstein, ne vom întoarce la războaiele paleolitice sau neolitice, bazate pe pietre, arcuri și săgeți…

Mânia în Centrul Intelectual întotdeauna găsește scuze dialectice pentru a se manifesta. De aceea, nu au servit la nimic organismele create de umanoidul intelectual din zilele noastre, organizații precum ONU (Organizația Națiunilor Unite), OAS (Organizația Statelor Americane), IAEA (Agenția Internațională pentru Energie Atomică) etc. etc. etc., deoarece, cu timpul, țările încalcă toate articolele respectivelor instituții și într-o zi sunt capabile să se lanseze împotriva altor state cu toată ingineria lor belică.

Mânia, în mintea noastră, se alimentează din amintiri amare, și cu ele fabrică răzbunări de toate tipurile. Continuând cu acest subiect, comercianții sus-numitelor arte marțiale din epoca noastră recomandă, în „sălile lor de sport", tot felul de manuale de auto-apărare, cică pentru a înfrunta situațiile din lumea actuală.

Cinematograful, pe deasupra, ne alimentează mintea cu filme bazate pe cruzimi dezlănțuite în lupte felurite în câmp deschis. Iar apoi vedem multe mașinuțe umane înscrise la săli de culturism, cu pretextul că trebuie să se mențină „în formă", când, în fond, ceea ce caută este să fie pregătiți pentru a da „prima lovitură"…

Mânia intelectuală se manifestă în verbul nostru. Astfel, ocupăm tribuna congreselor, senatelor, din vremuri imemoriale, pentru a chema la luptă oamenii și a-i trimite să se omoare unii pe alții. În zilele noastre, devine obișnuită imaginea pe care ne-o arată senatorii sau deputații, pe diverse latitudini ale planetei, luându-se la pumni în fața uimirii mulțimilor care urmăresc deliberările parlamentare, fie

direct la locul faptelor, fie prin mijloacele de comunicare. Aceasta este atât de mult trâmbițata noastră „civilizație”.

Mânia intelectuală fabrică noi arme de devastare masivă, bombe atomice, arme chimice, rachete balistice cu rază scurtă și lungă de acțiune, și, pe de altă parte, creează locuri infernale precum cele deja cunoscutele câmpuri de concentrare dezvoltate în timpul apogeului Nazismului hitlerian. De asemenea, Mânia intelectuală ajunge să ne ocazioneze foarte grave probleme de sănătate, precum tensiune mărită, congestii cerebrale, accidente cerebro-vasculare, tumori maligne, boli ale sistemului nervos, paralizie totală sau parțială a organelor sau mușchilor noștri etc. etc. etc.

Mânia în Centrul Intelectual ne face să acumulăm, cu ajutorul memoriei, uri profunde de tip ireconciliabil, care dezbină familiile, fraternitățile, organizațiile de orice fel, fie ele sociale, profesionale, economice, artistice sau spirituale. În acest fel, se vorbește despre un Papă care a binecuvântat armele cu care aliații urmau să-i combată pe naziști, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Este acesta un act creștinesc? Sunt persoane care sunt atât de saturate de Mânie, încât ajung să le spună presupușilor lor „dușmani”: „Ceea ce mi-ai făcut o să mi-o plătești, fie în această viață, fie în următoarea!”; drept urmare, își perpetuează stările violente, prefabricând de pe acum noi recurențe în ceea ce numim Roata Samsarei – roata de nașteri și morți sau roata reîncarnărilor despre care ne vorbește hinduismul. Pe de altă parte, ochii celor posedați de Mânie arată nebunie, pierdere totală a conștiinței, stări de frenezie egoică animalică.

Mânia în Centrul Intelectual este capabilă să planifice comploturi care duc, de exemplu, la asasinate. Să ne amintim de asasinatele lui Abraham Lincoln, John Fitzgerald Kennedy,

Antonio José de Sucre (personalitate sud-americană), Iulius Cezar (în Roma antică), Martin Luther King (apărător al drepturilor rasei negre în S.U.A.), Mahatma Gandhi (eliberator al Indiei) etc. etc. etc. Astăzi a devenit o modă asasinatul la comandă, și asistăm la asasinate executate de numiții „sicari", personaje fără scrupule și fără suflet care, pentru un pumn de dolari, ucid orice persoană semnalată de cineva plin de Mânie.

Din punct de vedere metafizic, investigatorii acestei materii știm că Mânia produce un venin ce distruge în ființele umane minunata facultate a clarviziunii, și rămânem din ce în ce mai invalizi înaintea vieții însăși. Numele ezoteric al acelui venin este IMPERIL.

Mânia în Centrul Intelectual este capabilă să realizeze adevărate acte macabre, precum recentul caz menționat de mijloacele de comunicare din Spania. Ne referim la moartea a doi copii, uciși de propriul tată, înnebunit de Mânie din cauză că soția lui a vrut să se separe de el. Acest individ mai întâi și-a adormit cei doi copii cu sedative, iar apoi i-a incinerat într-un cuptor pe care el însuși l-a construit, în mod artizanal. Toate acestea au fost provocate de resentimentul față de fosta lui soție și mamă a acelor copii. Nu putem uita nici de renumitul măcelar din Milwaukee, Statele Unite. Acel criminal, după ce lua masa cu invitații săi, îi adormea cu somnifere, iar apoi îi dezmembra și îi mânca puțin câte puțin, gătind acele resturi ca cineva care gătește bucăți de pui sau legume. Așa lucrează Mânia, fraților.

Seninătatea este impasibilă și nu reacționează în mod mecanic în fața impulsurilor interne sau externe ale Eului. Seninătatea este un lac liniștit de adâncă profunzime și ne permite să vedem circumstanțele – impresiile – în totalitatea

lor și nu parțial. Este suficient să ne amintim de modul în care l-a primit pe faimosul Alexandru cel Mare acel filosof grec numit Diogene. Acest filosof trăia într-un butoi, și când semețul Alexandru l-a vizitat, i-a spus: „Numele meu este Alexandru cel Mare. Cere-mi ce vrei. Pot să-ți dau orice lucru dorești". Atunci Diogene a răspuns: „Singurul lucru pe care-l doresc este să te dai la o parte din soare, pentru ca razele lui să poată ajunge la mine".

Seninătatea potolește bestiile, oricât de feroce ar fi ele. Un bun exemplu pentru aceasta este mitul lui Orfeu, care, cu lira sa, căutând-o pe iubita lui, Euridice, a pătruns în pădurile și peșterile Pământului și, când se afla înaintea unor animale periculoase, acestea din urmă se supuneau la picioarele sale, captivate de melodiile pe care Orfeu le scotea din lira sa. Nimeni nu putea rezista lirei lui Orfeu: nici prinți, nici regi, și chiar însuși Pluton, în Hades, s-a văzut obligat să-i acorde artistului eliberarea iubitei lui.

Mânia în Centrul Emoțional ne face să cădem în ceea ce psihiatrii numesc „delirări". În aceste cazuri, persoana posedată de Mânie ajunge să leșine sau să scoată strigăte și cuvinte urâte împotriva a toți și a toate. La mâniosul emoțional, pielea asumă diferite culori pe măsură ce Mânia crește. De asemenea, corpul său își schimbă temperatura din cauza energiilor răuvoitoare ale Mâniei. Mânia în Centrul Emoțional ne face, inclusiv, să nu ne putem exprima cuvintele în mijlocul haosului. Mâniosul, vorbind din punct de vedere emoțional, de multe ori devine bâlbâit, deoarece Mânia nu îl lasă să articuleze cuvinte, din cauza blocajului pe care îl aduce în sistemul său nervos. La partidele de fotbal mor de infarct mulți fanatici, care nu pot suporta înfrângerea echipei lor în timpul celebrării evenimentului sportiv.

Acești imbecili mor din cauza Mâniei care se dezlănțuie în Centrul lor Emoțional, când se identifică cu aceste emoții inferioare. Iar acesta este numit astăzi „sportul rege”... La fel se întâmplă cu festivalurile artistice, fie de cântece populare, de gimnastică artistică, de operă clasică etc. etc. Mulți s-au sinucis în timpul cunoscutului Festival din San Remo, în Italia, când au aflat că melodiile lor nu au fost aclamate și premiate de juriul care le califica. Așa funcționează Mânia emoțională.

Seninătatea ne dotează cu idei strălucite în fața adversităților. Când suntem sprijiniți de Seninătate, Ființa ne dezvăluie treptat formulele sale pentru toate problemele noastre, oricât de complicate ar fi acestea. A ști să fim senini ne deschide porțile Misterelor în lungul traiect inițiatic pe care trebuie să-l realizăm în viața noastră. Multe persoane, prinse de Mânie, au ajuns la sinucidere, fără a-și fi dat seama că un simplu detaliu le-ar fi schimbat complet viața în mod pozitiv, cu câteva minute înainte de sinuciderea lor. De exemplu: o persoană posedată de Mânie din cauză că și-a pierdut serviciul, hotărăște să se arunce în gol de pe balconul casei sale și moare. După câteva minute familia primește vestea că o bunică milionară murise de asemenea și își lăsase aproape toată moștenirea sinucigașului... Dar acum este prea târziu să i se comunice!

Mânia în Centrul Motor ne transformă în adevărate animale. În Centrul Motor Mânia ne poate transforma în adevărate mașini prădătoare ale semenilor noștri. Să ne amintim de vechii gladiatori din Roma antică. Aceste personaje erau experte în a-și ucide puțin câte puțin adversarii în circurile romane. Guvernul imperial de atunci utiliza acești gladiatori ca avanpost în războaiele pe care le ducea Imperiul

cu alte națiuni. Armatele din prezent au ceea ce ei numesc „unități de elită”. Este vorba, așadar, de oameni nemiloși, capabili să devasteze popoare întregi, utilizând tot ceea ce au la îndemână, adică: unghiile, dinții, mușchii, capul, țintirea, artele militare etc. etc. etc.

Seninătatea ne apropie de Ființa filosofiei, în ciuda tuturor necazurilor la care suntem supuși. Să ne amintim aici de Iov și de ordaliile pe care a trebuit să le accepte, din însăși Voință Divină. Iov nu a pus la îndoială în niciun moment forța lui Dumnezeu, și chiar și în mijlocul durerii și tragediei lui, a avut încredere în faptul că același Dumnezeu, la un moment dat, va reface trupul lui lepros, lucru care în cele din urmă s-a întâmplat, după cum dau mărturie Sfintele Scripturi creștino-iudaice. Un pasaj gnostic ne spune: „Înțeleptul, refugiat în gândurile sale, nu-și mai simte suferințele, deoarece a găsit Seninătatea…”.

Mânia în Centrul Instinctiv ne preschimbă în ființe oarbe și lipsite de orice umanitate. Cazul cel mai exemplar îl avem în boxerii și simpatizanții luptelor libere, atât de comuni în aceste vremuri precare. Un renumit boxer, numit Mike Tyson, nu s-a mulțumit cu a-și lovi și distruge adversarul cu lovituri de pumn, nu a rezistat dorinței animalice de a-și mușca oponentul și i-a smuls o bucată din una din urechi, cu o puternică mușcătură. În mod curios, acest act vandalic l-a catapultat către faimă, de atunci până în zilele noastre. Aceștia sunt stâlpii sociali ai anilor noștri furtunoși în această Kali-Yuga.

Seninătatea modelează viitorul Maestru. În vechile Mănăstiri Tibetane și în augustele Temple de Mistere din Egiptul antic, neofitul era înconjurat de adversități de diverse categorii, timp de ani de zile, cu unicul scop de a i se observa reacțiile.

Dacă acel neofit depășea, cu ajutorul Seninătății, diversele probe la care era supus, atunci Hierofanții îi acordau diferitele grade care, apoi, urmau să culmineze cu Măiestria sa. În timpul primelor secole ale Creștinismului și chiar și în timpul Evului Mediu, mulți martiri și-au câștigat Eliberarea menținându-se senini înaintea teribilelor martirii la care au fost supuși. Este suficient să ne amintim de Sfântul Sebastian, Sfântul Ștefan, Sfânta Eulalia, Sfântul Petru, Sfântul Pavel, Sfântul Andrei, Apostolul Iacov, Sfântul Ioan etc. etc. etc. Dacă aurul se verifică prin foc, virtuțile se probează în toiul încercărilor la care vom fi supuși în mod repetat de către Arhonții Destinului.

Mânia în Centrul Sexual ne face părtași la sadism și masochism. Aceste deviații sexuale devin în zilele noastre atât de comune, încât persoanelor nici măcar nu li se par lucruri deplasate. Aceasta este ceea ce constituie somnul Conștiinței. Pe măsură ce ființa umană se degradează, în cele din urmă ajunge să i se pară normal tot ceea ce este anormal și chiar ajunge să creeze argumente pentru a-și justifica anomaliile. În același mod în care în azilele de nebuni niciun nebun nu-și recunoaște nebunia, la fel niciun depravat nu-și va recunoaște depravarea.

În S.U.A. și în Europa s-au cunoscut și se cunosc regi și regine porno. Multe dintre aceste persoane, posedate de Mânia sexuală, și-au sfârșit zilele din cauza unor boli venerice foarte grave sau mutilați de partenerul sau partenera lor, într-un atac de Mânie sexuală.

Seninătatea ne oferă atât de mult râvnitul „autocontrol” și, fără ajutorul acestei virtuți, este imposibil să învingem monstrul cu o mie de chipuri, Eul, Egoul animalic pe care cu toții îl purtăm în interior. Cel ce nu știe să-și domine pasiu-

nile nu va putea controla mânzul sălbatic al anatomiei sale fizice și va deveni, mai devreme sau mai târziu, candidat la eșec în ceea ce privește căutarea înțelepciunii.

Fără Seninătate nu se ajunge la Împărăția Morții Mistice. Fără Seninătate nu suntem capabili să dăm nota în Forja lui Vulcan și fără Seninătate nu vom fi perseverenți în Sacrificiul pentru Umanitate, drept urmare vom abandona treptat Drumul, fără a ne da seama, deoarece SENINĂTATEA și RĂBDAREA sunt surori și aceste două coloane susțin Templul Interior al oricărui adevărat Maestru sau Maestră ai Maha-Manvantarei.

Să rostim acum împreună cu Diderot următoarea frază: „Mânia face rău liniștii vieții și sănătății corpului, orbește judecata și întunecă rațiunea”.

Și să spunem împreună cu Alonso de Cabrera: „Este obicei al persoanelor de mare valoare și ființă, să aibă întotdeauna chipul cu aceeași înfățișare, atât în prosperitate cât și în adversitate”.

IN PERICULIS, CONSTANTIA.
În fața pericolului, constanță.

———
M.K.K.

AGEAC